

Bilag til f. t. l. vedr. forældede best. i Kong Christian den Femtes Danske Lovs 1. bog

1-24-8. Dersom den Forurettede lader sin Sag Upaatalt, eller og, naar hand Sagen rejst haver, enten lader den falde, eller forliger sig med sin Vederpart, før end Dom gangen er, da bør dog Kongen, eller Husbonden, deris Bøder, i de Sager, som Bøder vedhenge. Ellers bødis ej Kongens, eller Husbondens, Sag, før end den Forurettede er skeet fyldist.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved desvetudo.

Forslagsstillerne har ikke fundet nogen forskrifter, der ophæver artiklen, men er enige i, at indholdet er forældet.

1-24-9. Ophævet ved lov nr. 277 af 30. juni 1922, § 71.

1-24-10 til 1-24-16. Ophævet ved straffeloven af 10. februar 1866, § 308.

1-24-17. Naar nogen, som ikke nyder Adelig Frihed, er tildømt at betale, eller lide Nam, eller Indførsel i sit Gods, i hvor det findis, og hand ikke retter for sig inden femten Dage, eller og trende Solemerker, om enten hand, eller hans Vederpart, er Giest, da skal Fogden, eller hans Fuldmægtig i hans Forfald, med tvende Mænd, naar det af Sagsøgeren begæris, for den Skyldigis Boepæl eske Udlæg efter Dommen, og hvis hand ikke strax retter for sig, og enten ikke vil, eller kand, gjøre Udlæg, som Sagsøgeren kan nøjis med, da skulle de af de beste Vare og Løsøre, som i den Skydigis Boe findis, og om de ej kand tilstrekke, af hans Jorder og Ejendom tilvurdere Sagsøgeren fyldist og fuld værd for hvis hand af Dommeren er tilfunden at betale.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at »som ikke nyder Adelig Frihed« bortfaldt ved grundlovens § 97, og henviser i øvrigt til retsplejelovens kapitler 47-48, især §§ 506 og 518. Stig Iuul henviser dog til Using: Obligationsret, s. 58.

Se forslagsstillerne bemærkninger til artikel 1-2-8. Forslagsstillerne skal dog bemærke, at såfremt justitsministeren mod forventning skulle mene, at retsplejeloven bør ændres, er forslagsstillerne selvfølgelig indstillet derpå, såfremt ønsket er fornøftigt begrundet.

1-24-18. De skulle saaledis taxere og sette, hvis Løsøre udleggis, som de agte at forsvare, og

Jordegodset efter den Taxt, som af Kongen sat er; Og skulle de, naar de i Jordegods indføre, drage til hver Gaard Lejligheden at forfare, at dens Værd dis bedre efter Kongens Taxt kand agtis, og derefter indföris. Om noget forrekommer, som de ikke forstaa sig paa at taxere, da maa Fogden kalde andre dertil, som have Forstand derpaa.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 505.

Se forslagsstillerne bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-19. Giør den Skyldige selv Anvisning paa Jordegods, paa det hand sit Løsøre kand beholde, og Sagsøgeren dermed er tilfreds, da maa det hannem tilladis.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til retsplejelovens § 506.

Se forslagsstillerne bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-20. Hender det sig, at tvende, eller fleere, paa een Tid begære af Fogden at gjøre dem Nam, eller Indførsel, da skal Fogden først være den følgagtig, som ælst Nams, eller Indførsels, Dom haver; Men forsømmer nogen selv sin Ret, da maa den bekomme Nam, eller Indførsel, som lovligen sin Sag forfølger.

Bemærkninger:

Stig Iuul anfører, at artiklen er bortfaldet ved retsplejeloven (Ufr 1923, s. 185).

Se forslagsstillerne bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-21. End have de lige gamle Domme, og paa een Tid søge Nam, eller Indførsel, da have de lige Rettighed, og om de Indførsel udj et Gods søge, være derudj Lodtagne hver efter sin Anpart, i hvo og af dennem indföris, med mindre nogen strax Indførselen opsiger, og sig paa ny i andet Gods vil indføre.

Bemærkninger:

Stig Iuul henviser til bemærkningerne til artikel 1-24-20.

Se forslagsstillerne bemærkninger til artikel 1-2-8.

1-24-22. Men hender det sig, at nogen haver Nams, eller Indførsels, Dom over sin Skyldener